

Warszawa, dnia 26.09 2006 r.

MINISTER ŚRODOWISKA
Jan Szyszko

DOOŚ-072-I-9304/06/SR

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Odnosząc się do Dezyderatu Nr 6, uchwalonego przez Komisję Infrastruktury w dniu 23 sierpnia 2006 r. przedstawiam następujące stanowisko.

Zagadnienia ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi reguluje w szczególności rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz.U. Nr 192, poz. 1883), wydane – zgodnie z upoważnieniem zawartym w ustawie Prawo ochrony środowiska – w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia. Określona w rozporządzeniu dopuszczalna wartość – w miejscach dostępnych dla ludności - składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego o częstotliwościach powyżej 300 MHz wynosi 7 V/m przy gęstości pola 0,1 W/m².

Podnoszona dezyderacie wielkość 15 W, stanowiąca wartość równoważnej mocy promieniowanej przez anteny instalacji, wynika z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz.U. Nr 257, poz. 2573 z późn. zm.). Przyjęcie takiego kryterium w ww. rozporządzeniu uzasadnione było zapewnieniem właściwej ochrony ludności przed polami elektromagnetycznymi. Jeżeli bowiem wartość równoważnej mocy promieniowanej izotropowo (EIRP) przez antenę nie przekracza ww. poziomu 15 W, to pola elektromagnetyczne o wartościach wyższych od dopuszczalnych, określonych w cytowanym rozporządzeniu Ministra Środowiska z 2003 r., nie będą występowały dalej niż kilka metrów od anteny.

Podstawowym dokumentem Unii Europejskiej odnoszącym się do zagadnień ochrony ludności przed promieniowaniem elektromagnetycznym, jest Rekomendacja Rady Europy z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczania ekspozycji ludności w polach elektromagnetycznych - *Council Recommendation of 12 July 1999 on the limitation of exposure of the general public to electromagnetic fields (0 Hz to 300 GHz)* – Official Journal L199, 30/07/1999, str. 0059-0070. W Rekomendacji zawarto m.in. wykaz wielkości fizycznych, zalecanych do stosowania przy określaniu oddziaływania pól

elektromagnetycznych na ludność oraz określono dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych, jakie mogą występować w miejscach przebywania ludności. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych o częstotliwościach używanych w radiokomunikacji, zalecane w Rekomendacji, są znacznie wyższe niż określone w przepisach polskich. Należy jednak podkreślić, że obowiązujące w niektórych krajach europejskich dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych, są zbliżone do wartości ustalonych w Polsce. Biorąc pod uwagę powyższe oraz toczącą się od lat dyskusję nad skutkami oddziaływania pól elektromagnetycznych, brak jest obecnie przesłanek do zmiany krajowych standardów ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi.

Pragnę równocześnie poinformować, że z uwagi na stały i szybki rozwój technik radiowych, pociągający za sobą wzrost liczby budowanych i instalowanych obiektów, badana jest obecnie możliwość przyjęcia, innych niż obecnie stosowane, rozwiązań prawnych w ochronie środowiska przed polami elektromagnetycznymi, zapewniających jednocześnie właściwy poziom ochrony. Rozwiązanie takie mogłoby polegać na potraktowaniu urządzeń radiokomunikacyjnych, takich jak np. stacje bazowe radiokomunikacji ruchomej czy stacje bazowe radiodostępu do internetu, jako wyrobów i zapewnieniu certyfikowania ich, co do zgodności z obowiązującymi standardami jakości środowiska. Należy dodać, że Polski Komitet Normalizacyjny przyjął wybrane normy europejskie, które potencjalnie mogą być stosowane do takiej certyfikacji, spośród których należy wymienić:

- PN-EN50383:2005 *Obliczenia i pomiary intensywności pola elektromagnetycznego i swoistego tempa pochłaniania energii związanego z ekspozycją ludzi w polach elektromagnetycznych o częstotliwościach od 110 MHz do 40 GHz, wytwarzanych przez radiowe stacje bazowe i stałe stacje końcowe bezprzewodowych systemów telekomunikacyjnych – Norma podstawowa.*
- PN-EN 50384:2004 *Norma grupy wyrobów dla wykazania zgodności radiowych stacji bazowych i stacjonarnych stacji końcowych systemów bezprzewodowej telekomunikacji z ograniczeniami podstawowymi lub poziomami odniesienia dotyczącymi ekspozycji ludzi w polach elektromagnetycznych częstotliwości radiowych (110 MHz i 40 GHz) – Ekspozycja zawodowa.*
- PN-EN 50385:2004 *Norma grupy wyrobów dla wykazania zgodności radiowych stacji bazowych i stacjonarnych stacji końcowych systemów bezprzewodowej telekomunikacji z ograniczeniami podstawowymi lub poziomami odniesienia dotyczącymi ekspozycji ludzi w polach elektromagnetycznych częstotliwości radiowych(110 MHz-40GHz) – Ekspozycja ludności.*

Powyższe normy opracowane zostały w celu umożliwienia oceny zgodności wyrobów, jakimi są m.in. stacje bazowe, ze standardami jakości środowiska, określonymi w ww. Rekomendacji Rady Europy. Jednakże z uwagi na fakt, że przepisy krajowe są, jak już wspomniano, znacznie ostrzejsze od zaleceń zawartych w Rekomendacji, istnieje konieczność zbadania czy zastosowanie tych norm byłoby możliwe, czy też wymagałoby to opracowania norm krajowych.

Należy dodać, że w toku realizowanego obecnie, nadzorowanego przez Ministra Transportu, programu wieloletniego „Rozwój telekomunikacji i poczty w dobie społeczeństwa informatycznego”, wykonywane jest zadania SP IV.6 „Ochrona przed narażeniami elektromagnetycznymi wynikającymi z rozwoju telekomunikacji współczesnej i telekomunikacji nowych generacji – pomiary anten radiokomunikacyjnych i pól elektromagnetycznych”. Właśnie z mojej inicjatywy jednym z zadań planowanych do realizacji w bieżącym roku, w ramach tego programu jest opracowanie koncepcji wykorzystania europejskich norm oceny zgodności wyrobów - instalacji

radiokomunikacyjnych ze standardami ochrony środowiska dla potrzeb krajowego systemu prawnego. Oczekuje się, że wykonanie tego zadania powinno pozwolić na zaprojektowanie nowych rozwiązań prawnych w dziedzinie ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi, których wdrożenie umożliwiłoby znaczące skrócenie procedur administracyjnych, poprzedzających budowę niektórych obiektów radiokomunikacyjnych. Konieczne będzie także opracowanie wymagań technicznych jakim powinny odpowiadać instalacje radiokomunikacyjne. Jednocześnie utrzymany by został wysoki poziom ochrony ludności przed polami elektromagnetycznymi.

Podstawową przyczyną długiego czasu trwania procedur administracyjnych poprzedzających wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięć jakimi są instalacje radiokomunikacyjne jest ogromna ilość odwołań i skarg składanych w ich toku.

Odnosząc się do podnoszonych w dezyderacie zagadnień wprowadzania zakazów lokalizowania przedsięwzięć w omawianym zakresie, wymienionych w cytowanym rozporządzeniu Rady Ministrów z 2004 r., w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego bez wykazania, że mogą one mieć faktycznie negatywny wpływ na otoczenie oraz ustanowienia bezwzględnego, ustawowego zakazu lokalizacji instalacji radiokomunikacyjnych na obszarach uzdrowisk, należy stwierdzić, że z punktu widzenia ochrony środowiska brak jest przesłanek przemawiających za wprowadzaniem takich zakazów. Wystarczającym w tych przypadkach powinno być dotrzymywanie standardów jakości środowiska, określonych w obowiązujących przepisach.

Jednocześnie z głębokim ubolewaniem informuję, iż nie byłem obecny na posiedzeniu Komisji Infrastruktury ponieważ po prostu nie zostałem o nim poinformowany.

Do wiadomości: Departament Spraw Parlamentarnych KPRM

Z poważaniem

Z up. Ministra
Podsekretarz Stanu
Aleksandra Sołtysa